

ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΙΣΧΥΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ;

Τὴν Κυριακὴ 1-11-2009 στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἁγίου Κοσμά Αἰτωλοῦ Ἀμαρουσίου πραγματοποιήθηκε ἡμερίδα μέ αυτό το θέμα.

Τὴν ἡμερίδα ὀργάνωσε ὁ Ι. Καθηδρικός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμαρουσίου καὶ ὁ Ι. Ν. Ἁγ. Κοσμά Αἰτωλοῦ Ἀμαρουσίου. Ἐλαβαν μέρος οἱ ὁμιλητές :

<i>Πρωτοπρ. Ἰωάννης Φωτόπουλος</i>	<i>- Θεολόγος, Νομικός</i>
<i>Πρεσβ. Γεώργιος Διαμαντόπουλο</i>	<i>- Θεολόγος, Φιλολόγος, μτ. Κανονοικου Δικαίου</i>
<i>Ἀρχ. Σαράντης Σαράντος</i>	<i>- Θεολόγος, Φιλολόγος</i>
<i>Πρωτοπρ. Λάμπρος Φωτόπουλος</i>	<i>- Θεολόγος, τ.Δικηγόρος παρ'Ἀρείῳ Πάγῳ</i>

Ἀπό τίς εἰσηγήσεις τῶν ὁμιλητῶν καὶ κατόπιν συζητήσεως προέκυψαν τὰ ἀκόλουθα 12 Πορίσματα:

- 1. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις, πού εἶναι κατὰ τόν π. Ἰουστῖνο Πόποβιτς «τό παραδίδειν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων καὶ τῶν γενεῶν αὐτόν τοῦτον τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μετὰ πασῶν τῶν θείων ἀληθειῶν καὶ τῶν ἐντολῶν, τῶν χαρίτων (τῶν μυστηρίων) καὶ τῶν ἀρετῶν Αὐτοῦ, ὡς ζῶντα Θεόν καὶ Σωτῆρα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὡς Ἐκκλησίαν...» εἶναι ἔγγραφος καὶ ἀγραφος καὶ ἔχει καὶ κατὰ τὰ δύο μέρη τῆς τῆν «αὐτὴν ἰσχύν πρὸς τὴν εὐσέβειαν» κατὰ τόν Μ. Βασίλειον. Περιλαμβάνει τὴ διαχρονικὴ συνείδησι καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς Καθόλου Ἐκκλησίας.
- 2. Αὐτὴν τὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐμπειρία καὶ παράδοσι καταγράφουν, ἀποτυπώνουν καὶ καθιστοῦν συγκεκριμένη στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας πρῶτα οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ ἔπειτα οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἴτε ἕκαστος μέσα στὰ πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς του εὐθύνης καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μαζί σέ Τοπικὲς καὶ Οἰκουμενικὲς Συνόδους διὰ τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων.
- 3. Δι' αὐτῶν ρυθμίζεται μέ ἀσφάλεια ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτοὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ἀποτελοῦν τὴ βάση καὶ τό γνώμονα γιὰ τὴν τοπικὴ, ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ ἐπέκτασι τῆς Παραδόσεως, ἡ ὁποία καίτοι παραμένει προφορικὴ, ἀκολουθεῖ τό

ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΙΣΧΥΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ;

πνεῦμα τῶν κανόνων γιά νά ρυθμίση λειτουργικά, ποιμαντικά καί ἀσκητικά ζητήματα πού ἀποβλέπουν σέ μείζονα προκοπή τῶν πιστῶν.

- 4. Μερικά ἀπό τὰ θέματα, στὰ ὁποῖα διαφαίνεται ἡ σχέση τῶν Ἱερῶν Κανόνων μέ τήν Ἱερά Παράδοση, εἶναι ἡ ἐπίκληση τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως στούς ἴδιους τούς Ἱερούς Κανόνες, ἡ κύρωση ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες διαφόρων παραδόσεων καί ἐθίμων ὡς ἐκκλησιαστικῶν καί ἡ κατάργηση ἄλλων, ὡς κακῶν συνηθειῶν.
- 5. Ἡ προσπάθεια ἀδετήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων διά τῆς καταργήσεως ὀρισμένων ἐξ αὐτῶν, διά τῆς τροποποιήσεώς τους ἢ διά τῆς εἰσαγωγῆς νέων κανόνων ἐκ μέρους συλλογικῶν -ὑποτίθεται- συνοδικῶν ὀργάνων μαρτυρεῖ ἄγνοια ἢ καταφρόνηση τοῦ θεοπνεύστου χαρακτήρος τους, περιφρόνηση τῆς ζώσης Ἱερᾶς Παραδόσεως δηλ. τῆς ἐμπειρίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας πού ὑπόκειται στή θέσπιση τῶν Ἱερῶν Κανόνων.
- 6. Τό ζήτημα τῆς ἰσχύος τῶν Ἱερῶν Κανόνων εἶναι πρώτιστα ἐρμηνευτικό. Ἐάν καταλήξουμε στήν ὀρθή μέθοδο ἐρμηνείας, θά ἀποδεχτοῦμε καί τήν αἰώνια ἰσχύν τους, διότι θά ἔχουμε τήν ὀρθή ἀντιληψή γιά τή φύση τῶν νοημάτων τους, πού δέν εἶναι μόνο δικανικά, ἠθικά ἢ λογικοφιλοσοφικά, ἀλλά κυρίως πνευματικά. Οἱ ἐπιστημονικές μέθοδοι ἐρμηνείας, ὡς προερχόμενες ἀπό τό δυτικό οὐμανιστικό πρόταγμα πολιτισμοῦ, δέν ἐπαρκοῦν γιά ἐξαγωγή ἀσφαλῶν συμπερασμάτων γιά τά νοήματα τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀλλά ἀπολυτοποιούμενες ὁδηγοῦν μᾶλλον στήν παρανόηση αὐτῶν.
- 7. Οἱ ὅροι τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου πηγάζουν ἀπό τή νηπτική θεολογία: μάλιστα πολλοί Ἱεροί Κανόνες ἀποτελοῦν αὐτούσια νηπτικά κείμενα. Ἐάν ἡ ἐρμηνευτική στραφεῖ στή νηπτική θεολογία, θά ἀντιληφθεῖ ὅτι τά νοούμενα εἶναι διαχρονικά, διότι ἀφοροῦν σέ καταστάσεις τῆς ψυχῆς (πάθη), πού δέν ἐκλείπουν σέ καμμία ἐποχή. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἀναιρεῖται καί ἡ σοφιστεία πού ἀποδέχεται μέν τή θεοπνευστία τῶν Ἱερῶν Κανόνων (κῦρος), ὄχι ὅμως τήν ἰσχύν τους: ἐπίσης καταδεικνύεται ἡ πλάνη τῶν παπιστῶν, πού μέ βάση τήν ἀνωτέρω καχοδοξία συνέταξαν τόν Κώδικα Κανονικοῦ Δικαίου (codex iuris canonici), μέ τόν ὁποῖο γίνεται ἀπόπειρα νά καταργηθεῖ ἡ ἰσχὺς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί νά συστηθοῦν οἱ διατάξεις αὐτοῦ τοῦ Κώδικα ὡς ἰσχύον κανονικό δίκαιο ἐπὶ τῆ βάσει τῆς αἰρέσεως τοῦ ἀλαθῆτου τοῦ Πάπα.
- 8. Ἡ διαχρονικότητα τῆς νηπτικῆς θεολογίας καταδεικνύεται ἀπό τό γεγονός τῆς διδασκαλίας της καί ἀπό συγχρόνους Ἁγίους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως τοῦ ἀγίου Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου.
- 9. Τήν αὐθεντικότερη κωδικοποίηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀποτελεῖ τό ἱερό Πηδάλιο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου πού εἶναι ἓνα βιβλίον θεόπνευστο, ἐπιστημονικό, πρωτότυπο, ἐκκλησιολογικό. Εἶναι τρόπον τινά τό Σύνταγμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τό Πηδάλιο α) λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τή δομή καί φύση τῆς Ἐκκλησίας ρυθμίζει τή διοίκηση καί τό Συνοδικό της πολίτευμα, καί β) ἀποσκοπώντας στήν προσωπική μας ἐν Χριστῷ προκοπή καί τελείωση χαράσσει τό

ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΙΣΧΥΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ;

πλαίσιο και δίδει κατευθύνσεις και θεραπευτικά μέσα για τήν κάθαρση από τά πάθη μας.

- 10. Άπαραίτητα για τήν όρθή κατανόηση του ίεροϋ Πηδάλιου είναι τό κείμενο, ή έρμηνεία, ή συμφωνία και τά σχόλια του Άγίου Νικοδήμου του Άγιορείτου. Τό έν λόγω έργο έχει μεταφραστεί στά Άγγλικά, Άραβικά, Συριακά, Αϊθιοπικά, Λατινικά, Ίταλικά, Σλαβωνικά.
- 11. Έάν έμπιστευόμαστε τό ίερό Πηδάλιο, δέν θά παρασυρόμαστε σε άντικανονικές, άντορθόδοξες ενέργειες όπως ή οικουμενιστική συνάντηση τής Κύπρου. Η εκεί έτοιμαζόμενη αναγνώριση του Παπικού Πρωτείου θά είχε, άν δέν μεσολαβούσαν οι άντιδράσεις των όρθοδόξων, όλέθρια άποτελέσματα για τή ζωή τής Έκκλησίας.
- 12. Τό Έλληνικό Σύνταγμα προστατεύει τήν Ίερά Παράδοση μετά των Ίερών Κανόνων και των Άγίων Γραφών. Μάλιστα σε συγχορδία μέ τά προηγούμενα Συντάγματα, έπιτάσσει στό άρθρο 3 νά τηρούνται «άπαρασάλευτα» οι Άποστολικοί και Συνοδικοί Κανόνες καθώς και οι ίερές Παραδόσεις μας. Έτσι μάς δείχνει τόν δρόμο και τόν τρόπο πού μπορούμε ως έθνος νά αποκτήσουμε ήθική αϋτονομία, πραγματική έλευθερία και οϋσιαστική κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά και τή μέθοδο μέ τήν όποία ως άτομα ό καθένας θά βιώσουμε τήν άληθινή έν Χριστώ ζωή.